

ИЗРАЕЛ – ЗЕМЈА НА КОНТРАСТИ

Ја посетивме светата земја - Израел која во вистинска смисла на зборот претставува ретко доживување. Таа за Евреите е ветената земја од Господа на Аврама и на неговите следбеници. Таа е наследство во кое децата на Израел биле водени од Мојсие по егзодусот од Египет и соединети во моќта на еврејската нација (Хибру), под водството на царот Давид и неговиот син Соломон

Таа е лулка на три големи монотеистички религии, еврејската, христијанската и муслиманската. Но, најважно за христијанскиот свет е тоа што таа е родната земја на Исус Христос и Светиот град каде што тој бил распнат на крст, погребан и по три дена воскреснал.

Според библиските преданија од Стариот завет, првите доселувања на Евреите во ветената земја - Канаан зачнале околу 2.000 години пр.н.е. Тие биле номадски сточари од Месопотамија, по течението на реката долен Еуфрат и од други места. Нив ги донел

патријархот Аврам. Меѓутоа, масовното доселување на Евреите на овие простори почнало со напуштањето на Египет во 1580 година пр.н.е. под водство на Мојсие, кој на Синајскиот Рид им ги дал Десетте Божји заповеди.

Еврејскиот народ постои уште од номадскиот период преку создавањето на првата единствена држава на Евреите од 1030 до 930 година пр.н.е. па преку нејзиното распаѓање, покорувањето на Евреите и нивната емиграција, до создавањето на еврејската држава која се формирала дури по Втората светска војна, на 14 мај 1948 година.

Развој на земјоделието во Израел

Денес, Израел доживува своевидна револуција во својот развој. Таа е особено видлива во облагородувањето на пустинските предели, изградбата на иригационите системи за наводнување, развојот на земјоделството, на машинската и на другата индустрија. Исто така, таа има сличен подем во современата трансформација на градските урбани средини кои претставуваат своевидна симбиоза со богатата историска ризница и библиските преданија. Особено е за одбележување тоа што веќе е во тек зелената револуција за освојување на нови пустински предели и нивно претворање во непрегледни зелени оази.

Оттука и не случајно се вели дека оваа земја е вистинско чудо. Заслужува да се спомене дека како посебна содржина на живеење во Галилеја се и многубројните колективни населби со општествена, приватна и колективна сопственост. Најзастапени од нив се таканаречените кибуци, во кои се применува колективната организација на трудот и колективната сопственост.

Денес во Израел има повеќе од 300 кибуци кои почнале да се формираат пред Првата светска војна, со првите доселувања на голем број Евреи, особено од Русија. Тие се карактеризираат со заедничка сопственост над земјиштето и над средствата за производство, како и со заедничката распределба според потребите на членовите на семејството и можностите на кибуцот. Дел од нив се формирани и под влијание на разни политички и верски организации.

Жителите во кибуците, главно, се занимаваат со производство на жито, памук, портокали, лимони, авокадо, банани, урми и со одгледување на други култури, а во некои од нив е доста развиено и сточарството, млекопроизводството и неговата преработувачка. Нивните потреби се заокружени во една целина која синциресто е поврзана поради поголемо искористување на сите резерви и за што е можно поголемо задоволување на сите потреби на населението во кибуцот, во кој сите добиваат подеднакво.

Според пишаните податоци, моментално во кибуците живеат околу пет отсто од вкупното израелско население, меѓутоа во последно време некои од нив постојано ја губат колективната форма на живеење, за што младите генерации се изјаснуваат за поголема независност во креирањето на сопственото живеење.

Kibbutz Ein Gev, Isra

Пишува: СЛАВЕ КАТИН